

¹A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog. ²Te megszaaporítod a népet, nagy örömet szerzel neki. Úgy örülnek színed előtt, mint aratáskor szoktak örülni; ahogyan vigadnak, ha zsákmányt osztanak. ³Mert terhes igáját, a hátát verő botot, sanyargatójának vesszejét összetöröd, mint Midján napján. ⁴Mert minden dübörögve menetelő csizma és véráztatta köpönyeg elég, és tűz martaléka lesz. ⁵Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! ⁶Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek URának féltő szeretete viszi véghez ezt!

Sötétség – Így kezdődött minden. Ezt írja a Biblia:

Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet. ²A föld még kietlen és pusztá volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött.

DE. Milyen jó, hogy van de, milyen jó, hogy az Isten ott van a sötétségben. És milyen jó, hogy ez az Isten megszólal: ³Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság.

A világosság mindennek a kezdete. A világ teremtése innen indul ki. De ez a világosság nem egy lámpa, nem is a nap fénye, ez a világosság az Istentől jön. Ez egy különleges világosság.

Sokféle világosság van. Más a világosság télen és más nyáron, pedig ugyanaz a nap süt. Más egy led lámpa világossága és más egy hagyományos izzóé. A tűz adta világosság is más akkor ha a gáz ég és akkor, ha fát lobbantunk lángra.

Az Isten világossága is más. Különbözik minden más fénytől. A teremtés első pillanatában ott volt ez a világosság, és ott is maradt egészen addig, amíg az ember nem szedett arról a fáról, amelyről Isten megtiltotta neki. De miután megtette, az embert Isten kiűzte a paradicsomból, és így az ember elvesztette az Isten világosságát, és a sötétségé lett a főszerep.

Ismét sötét lett a világ, bár a nap ugyanúgy világított, bár a tűz lángja ugyanúgy bevilágította a sötét éjszakát, mégis valami hiányzott. Az ember sötét lett. Nem a bőrszíne lett sötétebb, hanem a lelke. A lelkében lett sötét. Már tudta mi a jó és mi a rossz és ő a rosszat választotta.

Gondoljunk csak Káinra, aki féltékeny és irigy a testvérére, és ezért megöli. Nem csak megüti – bár már az sem lenne jó – hanem elveszi az életét.

És ez a sötét ott van minden emberben azóta is. Benned és bennem. Sötét gondolatok. Mert irigykedek, mert hazudok azért, hogy nekem jobb legyen. Mindenkinek vannak sötét titkai, amire nem büszke, amivel nem állna ki az emberek elé és nem mondaná el. Titkok, amiket csak én ismerek. Még a gyerekeknél is megvan ez. Mit csinálsz? kérdezem a fiamtól – semmit jön a válasz és gyorsan eldugja azt amivel éppen játszik, miért? mert a tilosban jár, mert olyan dolgot tesz, amit nem szabad. A sötétség ezt jelenti. Hogy azt teszem, ami nem jó, nem jó sem nekem, sem a másoknak.

A bennünk lévő sötétet úgy tudja az ember világosságra cserélni, hogy kiteszi magát Isten világosságának. Mint ez a kis foszforeszkáló csillag, amely nem ad világosságot addig, míg fel nem töltik, míg ki nem tesszük a fényre.

Csak a volt a baj, hogy régen, az emberek nem találták ezt az Istent, mert Isten elrejtette magát előlük, azért, hogy rájöjjenek mennyire szükségük van rá. Mint Hanga, aki felemelt fejjel elszalad séta közben. Amikor elbújok egy fa mögé, akkor látom, hogy teljesen kétségbeesett. Hová lett apa, hová lett a biztonság. Szükségem van apára. Szükségem van a biztonságra. Isten látja a fa mögöl, hogy szükségünk van rá, éppen ezért Isten, ott Betlehemben ismét megszólalt, és egy kis fényt adott az embereknek. Egy csillag fénye jelent meg az első karácsonyon a sötét éjszakában.

Nem tudjuk, hogy hogyan is volt. Nem tudjuk, hogy egyáltalán csillagos volt-e az ég, vagy borult, nem tudjuk, hogy tényleg akkor tűnt fel-e a csillag, amelyről a Szentírás ír, amit a bölcsék is követtek, amely elvezette őket Jézushoz. De azt tudjuk, hogy amit Ézsaiás mondott alapigénkben valósággá vált: *A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát.* Mert nem csupán egy pislákoló csillag fénye jelent meg azon az éjszakán, hanem a mennyei világosság: *És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk.*

A pásztorokról sokszor azt gondoljuk, hogy tényleg ilyen aranyos, kedves fiúcskák voltak, mint itt a mi pásztoraink. A Bibliában nagyon sok jó pásztorról olvasunk, Ábrahám, Izsák, Jákób, Dávid mind-mind pásztorok voltak. De akkor, amikor Jézus született a pásztorokról nem sok jót lehetett hallani. Sőt azt mondták róluk, hogy közülük kerülnek ki a rablók és az erőszakos, verekedő emberek. És igen, ahogyan a jelenetben is láttuk sok volt közöttük is a részeges, a kötekedő. Pásztorok lenni Jézus idejében nem volt jó,

nem szerették őket az emberek, ha lehetett elkerülték a pásztorokat. Azt mondták róluk: a pásztorok sötét alakok.

Sötét alakok ültek tehát a sötét éjszakában. És egyszer csak jött ez az örült nagy fény, amikor megjelent először egy, majd egy sereg angyal. És ezek a kemény legények megijedtek. Mert ez a fény más volt, mint amit addig láttak, mert ez a fény a mennyből jött, ez Isten világossága volt. Körülragyogta őket az Úr dicsősége.

És ebben a fényben olyannak láttak magukat, amilyenek. Sötétnek, bűnösnek, akik nem állhatnak meg az Isten előtt. De az angyal rögtön azzal kezdi nekik: ne féljeteK, ne féljeteK, mert hirdeteK nekteK nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz, üdvözítő született ma nekteK, az Úr Krisztus a Dávid városában, a jel pedig ez lesz számotokra, találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban...

Mit is mondott Ézsaiás: ⁵*Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!* ⁶*Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége*

Sok-sok név, amely mind igaz Jézusra, és amelyik most egy névben összefoglalható: ő a világ világossága. Az a fény, amelynek közelében a mi életünk is világos lehet. Amely sokkal erősebb még az angyalokat körülvevő világoságnál is. Amely a mi sötét életünket is világossá tudja tenni. A jelenetben a részeges pásztor a mennyei világosság figyelmezteti: én meg annyit mondok, az ivást fejezd be...

Nem iszom hát többet, Isten szeret engem, hogy-e csodás napot én is megérhettem.

Igen, így változtatja meg a sötétséget, és alakítja át fénné, olyan fénné, amely azután tovább sugárzik.

Mi olyanok vagyunk, mint ez a kis csillag. Isten fényessége nélkül sötét az éltünk. De ha Isten fényességében vagyunk, akkor a mi sötét életünket is betölti a fény. És mi is lehetünk mások világossága.

Karácsony arról szól, hogy Isten elérhetővé tette magát. Aki Jézusban hisz, annak az életében ott a világosság, és az tudja azt is, hogy nem csak egy estén, hanem élete minden napján oda lehet térdelni az elé a Jézus elé, aki nem csupán egy gyermek, hanem Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme.

A világ világossága, a te életed világossága, ha engeded, hogy benned is megszülessen.